

som han selv ser paa Forholdene her i Rjøbenhavn. Ligeledes vil jeg udtale min Beundring af den profetiske Gave, som det ærede Medlem er i Besiddelse af ved forud at kunne sige, hvilken ulykkelig Tilstand vi vilde komme til at befinde os i, hvis vi vedtage et saa lille og uskyldigt Forslag som det foreliggende. Hvis dette skulde kunne afstedkomme saamange Memper, som det ærede Medlem profetereede, vilde jeg tilraade Thinget ikke alene at stemme imod det, men tillige, at vi aldrig skulde give os af med at indbringe en Stump, der lignede dette, heri Salen. Det vilde nemlig være sørgeligt, om det skulde komme dertil, for det Første: at vi skulde komme til at faa: Læger, og for det Andet: at de Fattige ikke bleve betjente paa samme Maade som hidtil, idet de Rige vilde komme til for en Del at betale Læge-turen for de Fattige, — saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Min Erfaring i denne Henseende gaar i en ganske anden Retning. Hvad Betalingen angaar, da vil jeg sige det ærede Medlem, at jeg har i frisk Erindring, at min egen Læges Regning blev præsenteret for mig til Sul, og jeg kan ikke negte, at jeg nær havde faaet et Tilfælde, thi Regningen var af den Beskaffenhed, at jeg saldt ikke lidet i Forundring over Lægens Summen til i saa Henseende. Dersom det ærede Medlem tror, at Lægerne i Almindelighed ere saa billige at konsulere, saa vil jeg raade ham til, at han, naar han vil optræde med en saadan Suffisance, skaffer sig nyere Kjenndskab til Forholdene, end hans Foredrag i Dag vidner om, at han har haat. I øvrigt vil jeg sige det ærede Medlem, hvad et Lægebeføg f. Ex. til mig koster; jeg taler atter her af egen Erfaring. Jeg bor $1\frac{1}{2}$ Mil fra den nærmeste Rjøbstad, og et Lægebeføg til mig koster, naar jeg afgiver Lægen fri Befordring fra og til hans Hjem, 5 Rd. Og det er ligemeget, enten Lægen skal til mig eller til en af de Fattigste i Sognet, thi det ærede Medlem veed jo, at naar den Fattige ikke kan betale Lægen, skal Kommunen gjøre det; Lægehjælp er Noget, de Fattige skulle have. Naar det ærede Medlem hertil vil svare, at der er visse Tilfælde, hvor der er fastsat en vis Tagt for Distriktslægen, saa er dette vel sandt, men de Fattige kunne ogsaa nok tillade sig underhaanden at søge en anden Læge end Distriktslægen. Det er altsaa ikke nogen billig Historie at faae Lægehjælp af de examinerede Læger fra Byerne, og Lægerne bo jo hovedsagelig i disse. Vel er der enkelte Læger spredte omkring paa Landet, og efterat vi have faaet Jernbaner, er der vel enkelte Steder paa Landet ved Jernbanestationerne, hvor der bor Læger. Det var egentlig dette, jeg vilde sige til, hvad det ærede Medlem for Hjøsteds Amt's 2den Valgkreds har sagt, og som er fuldstændig rigtigt, at det er en meget kostbar Historie at søge examinerede Læger, og dette afkræfter ofte mangen Familie fra at gjøre det; det er kostbart baade

at hente Lægen og at faae ham betalt. Dertil kommer, at min Erfaring falder fuldstændig sammen med de Herrer's, som have indbragt dette Lovforslag, i Henseende til, at det som oftest er Tilfældet, at en Kvaktsalver kan helbrede og har helbredet Sygdomme, som Lægerne have erklæret for uhelbredelige. Naar nu dette kan belægges med mange Beviser fra forskellige Sider, saa forstaaer jeg ikke, at der kan reises en saadan Modstand mod et saa uskyldigt Lovforslag som det foreliggende; thi hvis jeg skulde rejse nogen Anke imod det, skulde det være den, at det næsten er Krummer i Stedet for Brød, og dette har jo det ærede Medlem for Ribe Amt's 4de Valgkreds (Ternansen) meget rigtig betegnet. Jeg har forstaaet ham saaledes, at han ikke sætter videre Pris paa dette Lovforslag, naar det ikke skulde kunne føre videre end til det, der her foreligger, og deri samstemmer jeg med ham. — Her er nævnt forskellige Tilfælde, i hvilke man ønsker de uautoriserede Lægers Vistand, fordi man tror, at de kunne være dygtigere ikke at tale om, at de ere meget billigere, end de autoriserede Læger, og jeg vil ogsaa nævne et Tilfælde fra min egen faktiske Erfaring. For et Par Aar siden havde jeg en Karl, som brækkede sit ene Ben. Jeg tog mig den Frihed at søge en Kvaktsalver, og han helbredede Karlen fuldstændigt og lige saa hurtigt — det er jeg vis paa — som nogen som helst nok saa dygtig autoriseret Læge vilde kunne have gjort. Som bekendt tør ingen Kvaktsalver vove at forlange Betaling, idet det yderligere vilde skjærpe Straffen, hvis det blev opdaget, at han havde gjort sig skyldig i Kvaktsalveri; og jeg bød ham derfor selv for disse Lægebeføg, der ikke vare saa — jeg kjendte temmelig godt i Forveien hans Evner til at behandle den Slags Skade — 2 Rd., og dermed erklærede han sig veltillfreds. Naar jeg derimod skulde have hentet min egen Huslæge til mit Lyende, er det mig klart, at det vilde have kommet til at koste mig 20 a 30 Rd., og ligeledes er det mig i Forveien klart, at denne uautoriserede Læge, denne Kvaktsalver, i dette Tilfælde var lige saa dygtig som en autoriseret Læge. Jeg skal end yderligere oplyse, at jeg har taget mig den Frihed at sige til en dygtig, autoriseret Læge, min Huslæge, at jeg med Hensyn til mange uadvortes Sygdomme tror mere paa en Kvaktsalver og hellere betror mit Legeme til ham, end til en autoriseret Læge. Dette har jeg sagt ham lige i hans Dine, fordi det er grundet paa en Erfaring, jeg har gjort i flere Aar. Naar man kan belægge sin Tver for Sagens Fremme med den Slags Beviser, — og jeg kan vistnok i saa Henseende her finde Støtte fra forskellige Sider, — saa forekommer det mig underligt, at man vil gjøre saa megen Modstand imod denne Lov. Jeg ser vel, at det ikke er af den Slags Ting, som man kan kalde politiske Kampe og politiske Stridigheder, og jeg tror heller ikke,